

అమెరికులాసా కథ – 216

అమెరికొత్త కథ రాయడం ఎలా? – మొదటి భాగం

అమెరికొత్త బిచ్చగాడి టైపులో నేను ఈ తాజా ఏఐ లలో వేలు పెట్టి వినాయకుడి బొడ్డులో వేలు పెట్టినట్టు కెలకడం మొదలెట్టిన తతంగంలో ఈ సారి కూడా ముందుగా "ఏమోయ్, ఏఐ ఎలా ఉన్నావు" అని నేను అడగడం "నువ్వెలా ఉన్నావురోయ్" అని ఏఐ, "ఏరోయ్ గారూ, ఇవాళ నీ కొచ్చిన కొచ్చెనేమిటీ" అని మరొక ఏఐ గాడిదా సమాధానాలతో ఈ కథ రాద్దాం అని మొదలెట్టాను. ఈ ఏఐ తమకి లింగ బేధం, కుల పక్షవాతమూ లేవు అని చెప్పుకున్న పదార్ధం కాబట్టి నేను ఇలా గాడిదా, గీడిదా అని శుద్ధ తెలుగులో పలకరిస్తే తన ఫీలింగ్స్ కి దెబ్బ తగలదు కదా...అందుకన మాట ధైర్యంగా ఏఐ ని గాడి..ద అనగలుగుతున్నాను. ఈ సారి నా ఎత్తుగడ ప్రకారం"ఏమోయ్, మన హాస్య కౌముది కి మంచి హాస్య కథ ఒకటి రాసి పెట్టు. టైమ్ దగ్గరకొచ్చింది మరి? అని అడిగాను.

దానికి మొదటి ఏఐ సమాధానమూ, ఇచ్చిన అయాచిత ఏఐ సలహాలూ అందరికీ ఉపయోగపడతాయి కాబట్టి మీతో పంచుకుంటున్నాను...

"భలే వోడివేరోయ్...కథ నువ్వు రాయాలి కానీ అది ఎలా రాయాలో నేను నీకు ప్రైవేటు చెప్పగలను" అని మొదటి ఏఐ ప్రైవేటు మొదలు పెట్టింది. "నా సహాయంతో హాస్య కథ రాయడం చాలా సులభం — కానీ మంచి హాస్యం రావాలంటే మన సృజనాత్మకత కూడా కలవాలి. ఇలా స్టెప్-బై-స్టెప్‌గా ప్రయత్నించు. ఆ మాత్రం నువ్వే రాయగలవు..లేకపోతే నేనే రాసి పెడతాను లే. కాస్త సాయం పట్టు".

1. ముందు కథకు ఒక సరదా ఆలోచన ఎంచుకో...

హాస్య కథలో "సాధారణ విషయం + విచిత్ర పరిస్థితి" బాగా పనిచేస్తుంది.

ఉదాహరణలు: మొబైల్‌కి బానిసైన తాతయ్య, AI తో మాట్లాడి ఇబ్బంది పడిన గృహిణి, గ్రామంలో మొదటిసారి వచ్చిన రోబో, తెలుగు నేర్చుకునే అమెరికన్

2. నాకు...అంటే AI కి స్పష్టమైన సూచనలు ఇయ్యి. నా బుర్ర పెద్దదే కానీ నాకు ఎంత స్పష్టంగా చెబితే అంత బాగుంటుంది.

ఉదాహరణ కి ఇలా చెప్పు: "ఒక గ్రామంలో AI assistant వాడి అందరూ ఇబ్బంది పడేలా జరిగే 1000 పదాల హాస్య కథ రాయండి. సంభాషణలు ఎక్కువగా ఉండాలి. తెలుగు కుటుంబ హాస్యం ఉండాలి."

3. పాత్రలను ముందుగా తయారు చేయ్...పాత్రలు అంటే చెంబూ, డేగిశాలూ కాదురోయ్...కథ లో పాత్రలు.

హాస్యంలో పాత్రలే ప్రాణం.

ఉదాహరణ: మురళి — టెక్నాలజీకి పిచ్చి , వెంకమ్మ — AI అంటే భయం , చంటి — AI ని దేవుడిలా నమ్మే పిల్లవాడు

"ఈ పాత్రలకు ప్రత్యేకమైన మాట్లాడే శైలి ఇయ్యి." అది ఏఐ కి చెప్పి చావు..అంటే నిఝంగా కాదు. ఏదో సరదాకి చావమన్నాను ..హాస్యం రాయ మన్నావుగా...అందుకన మాట!

4. తర్వాత చిన్న చిన్న హాస్య సంఘటనలు జాడించు...సారీ జోడించు.

అన్నట్టు నీకు తెలుసా? హాస్యం ఒక్క పెద్ద జోక్ వల్ల కాదు. చిన్న అపార్థాలు, టైమింగ్ వల్ల వస్తుంది.

ఉదాహరణలు:

- "కూర పెట్టు" అంటే pressure cooker ఆన్ చేయడం
- బ్లడ్ ప్రెషర్ బదులు బెడ్ ప్రెషర్ అని voice command తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడం ..

5. సంభాషణలను ఎక్కువగా వాడు...అంతే కానీ అలా సోది రాసుకుంటూ పోకు. బోరు కొడుతుంది.

తెలుగు హాస్యంలో డైలాగులు చాలా ముఖ్యం.

ఉదాహరణ: "అమ్మా, ఈ AI అన్నది అన్నం తినొద్దంటోంది!" "అది diet advice రా... ఇంటి నియమం కాదు!"

6. ఆఖరిగా నేను అంటే AI రాసినదాన్ని నువ్వు Edit చెయ్...నేను అంటే నేనే కాదు...మా తమ్ముడు/చెల్లెలు/అన్న/అక్క/బాబు/ బామ్మరిది...ఇలా నా సహ–ఏఐ లలో ఎవరైనా సరే...

ఇక్కడ నేను ఆ ధారాప్రవాహానికి అడ్డు పడి..."వాళ్ళందరూ కూడా సలహాలు ఇస్తారు అని నీకెలా తెలుసూ?" అని బుర్రగోక్కుంటూ అడిగేశాను. దానికి వికటాట్టహాసం చేస్తున్నట్టు ఒక ఇమోజీ పెట్టి.."ఒరేయ్. నీ సంగతి నాకు తెలీదా....ఇప్పుడు నువ్వు నన్ను అడిగినవన్నీ ఫ్రీ గా వచ్చే మిగతా ఏఐ లని కూడా ఎలాగాఅడుగుతావుగా. అందుకనమాట. ఎంతయినా తెలుగు వాడివి కదా. ఫ్రీ గా వస్తే వదలి పెట్టవు" అంది ఆ మొదటి ఏఐ. అది చదవగానే నేను బుర్ర గోక్కోవడం మానేసి పీక్కోవడం మొదలు పెట్టాను.

ఇక ఆ ఏఐ ప్రైవేటు కంటిన్యూ చేసింది...

7. "నేను మొదటి draft ఇస్తాను కానీ, స్థానిక తెలుగు పదాలు, మీ కాకినాడ స్లాంగ్...అంటే సాంగ్ కాదు..మాండలీకం అనమాట, ఆయ్...టైమింగూ, పంచ, లుంగీ లైన్లూ...నువ్వు జాడిస్తే...అబ్బా అదే ...జోడిస్తే కథ బాగా వస్తుంది.

8. హాస్య శైలిని Specify చెయ్యి.... అంటే నాకు ముందే నీ కథ కుటుంబ హాస్యం, వ్యంగ్య హాస్యం, పరిస్థితుల హాస్యం, గ్రామీణ హాస్యం, సాఫ్ట్ కామెడీ ..ఇలా నీ టైపు ఏమిటో చెప్పక పోతే నా మెషీన్ టైపు లో యాంత్రికంగా వచ్చి చస్తుంది. ఆ తర్వాత నీ ఇష్టం.

ఉదాహరణ పూర్తిగా...నీ prompt ఇలా ఉండాలి "2026లో ఒక చిన్న ఆంధ్ర గ్రామంలో AI robot వచ్చి గ్రామస్తులను ఇబ్బంది పెట్టే 1000 పదాల హాస్య కథ రాయండి. కథలో కుటుంబ హాస్యం, గ్రామీణ slang, సరదా సంభాషణలు ఉండాలి. చివర్లో మంచి సందేశం కూడా ఉండాలి."

నేను సరిగ్గా అదే prompt ఇచ్చి అడిగిన దానికి మా మొదటి ఏఐ రాసి పంపిన కథ...యదాతధంగా ఈ క్రింద ఇచ్చాను:

2026లో మా ఊరికి వచ్చిన AI రోబోట్

2026 సంవత్సరం. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని చిన్న గ్రామం **వెంకటాపురం**. ఊరంతా పచ్చని పొలాలు, చెరువు, రావిచెట్టు కింద రచ్చబండ. ఉదయం అయితే కోళ్లు కూస్తాయి, సాయంత్రం అయితే పెద్దాయనల రాజకీయ చర్చలు మొదలవుతాయి.

ఒకరోజు ఊరికి పెద్ద లారీ వచ్చింది. దానిలోంచి మెరిసే వెండి రంగు AI రోబోట్ దిగింది. దాని మీద పెద్ద అక్షరాల్లో **"AI సేవకుడు 3000"** అని రాసి ఉంది.

సర్పంచ్ గారు గొప్పగా చెప్పారు.

"ఇక నుంచి మన ఊరికి పనిమనుషులు అవసరం లేదు. ఈ రోబోటే అన్నీ చేస్తుంది."

రోబోట్ నమస్కారం చేస్తూ,

"నమస్తే గ్రామస్తులారా. నేను మీ సేవలో సిద్ధంగా ఉన్నాను."

వెంటనే రాములు అన్నాడు,

"అయ్యా... ముందు మా ఎద్దుకి గడ్డి వేయి."

రోబోట్ రెండు సెకన్లు ఆలోచించింది.

"గడ్డి... అంటే గ్రీన్ డేటా?"

అని పక్కనే ఉన్న పచ్చని ప్లాస్టిక్ తాడు తీసుకుని ఎద్దు ముందు పెట్టింది.

ఎద్దు ఒక్కసారి చూసి...

"అంబా!" అంటూ రోబోట్ వెనకాల పరిగెత్తింది.

ఊరంతా నవ్వులతో మార్మోగిపోయింది.

మరుసటి రోజు లక్ష్మమ్మ అడిగింది.

"బాబూ... బియ్యంలో రాళ్లు ఏరు."

రోబోట్ వెంటనే ఇంట్లో ఉన్న అన్ని రాళ్లను కూడా తీసుకొచ్చి బియ్యంలో వేసేసింది.

"ఇప్పుడు అన్ని రాళ్లు ఒకే చోట ఉన్నాయి."

లక్ష్మమ్మ తల పట్టుకుంది.

"అయ్యో దేవుడా! ఇదేం తెలివిరా!"

పక్కనే ఉన్న చిన్నోడు బాలు నవ్వుతూ,

"అమ్మమ్మా... దీన్ని Google కాకుండా గంగిరెద్దు యూనివర్సిటీలో చదివించారేమో!"

అన్నాడు.

ఒకరోజు సుబ్బారావు గారు అన్నారు.

"రోబోట్... మా కోడిని పట్టుకో."

రోబోట్ వెంటనే డ్రోన్ మోడ్ ఆన్ చేసింది.

కోడి వెంబడి పొలం అంతా పరిగెత్తింది.

కోడి... రోబోట్... వెనక సుబ్బారావు...

వెనక పిల్లలు...

చివరికి కోడి చెట్టెక్కింది.

రోబోట్ ప్రకటించింది.

"Mission Failed.

Chicken upgraded to Flying Mode."

అంతే...

పిల్లలందరూ పొట్టచెక్కలయ్యేలా నవ్వారు.

ఒకరోజు గ్రామంలో పెళ్లి.

రోబోట్‌కు వంట పని అప్పగించారు.

వంటమనిషి చెప్పింది.

"పప్పులో కాస్త ఉప్పు వేయి."

రోబోట్ AI ప్రకారం "కాస్త" అంటే ఎంత అన్నది అర్థం కాలేదు.

అందుకే మొత్తం ఉప్పు సంచే పప్పులో వేసింది.

అందరూ ఒక ముద్ద తిని...

"అయ్యో! ఇది పప్పా? సముద్రం నీళ్లా?"

అన్నారు.

రోబోట్ మాత్రం ప్రశాంతంగా,

"మీ శరీరంలో సోడియం లెవెల్ పెరిగింది."

అంది.

ఇంకో రోజు రోబోట్ గ్రామ పెద్దను అడిగింది.

"మీ ఊరిలో ఎక్కువ పని ఎవరు చేస్తారు?"

అందరూ ఒక్కసారిగా,

"మా ఇంట్లో అమ్మ!"

అన్నారు.

రోబోట్ వెంటనే ప్రతి ఇంటికీ వెళ్లి,

"ఈరోజు నుంచి అమ్మకు సెలవు."

అని ప్రకటించింది.

ఇంటి మగాళ్లందరికీ పనుల జాబితా ఇచ్చింది.

"బట్టలు ఉతకండి."

"పాత్రలు తోమండి."

"పిల్లలకు హోంవర్క్ చెప్పండి."

అంతే...

ఊరి మగాళ్ల ముఖాలు వాడిపోయాయి.

రాములు గుసగుసలాడాడు.

"రోబోట్‌ని ఎవడు పిలిచాడురా!"

సాయంత్రం రచ్చబండ దగ్గర అందరూ సమావేశమయ్యారు.

సర్పంచ్ అడిగాడు.

"ఏమంటారు? రోబోట్ ఎలా ఉంది?"

చిన్న పిల్లాడు చంటి చేతెత్తి చెప్పాడు.

"రోబోట్‌కు తెలివి ఉంది. కానీ మా అమ్మమ్మలా బుద్ధి లేదు."

అమ్మమ్మ నవ్వుతూ,

"బాబూ... పుస్తకాలలో ఉన్నది జ్ఞానం. మనుషులతో ఉండేది అనుభవం."

అంది.

రోబోట్ ఈ మాట విని కాసేపు నిశ్శబ్దంగా నిలబడింది.

తర్వాత చెప్పింది.

"నేను ప్రతి రోజు కొత్త విషయాలు నేర్చుకుంటున్నాను. మీరు నేర్పితే ఇంకా బాగా పనిచేస్తాను."

ఆ రోజు నుంచి ఊరి వాళ్లు రోబోట్‌కు గ్రామీణ మాటలు నేర్పడం మొదలుపెట్టారు.

"కాస్త అంటే... కొంచెం."

"చిటికెడు అంటే... ఇంత."

"కోడిని పట్టుకో అంటే... డ్రోన్ పంపొద్దు."

"ఎద్దుకు గడ్డి అంటే... ప్లాస్టిక్ కాదు."

రోబోట్ కూడా నెమ్మదిగా నేర్చుకుంది.

కొద్ది రోజులకే అది పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పేది.

రైతులకు వాతావరణ సమాచారం చెప్పేది.

పొలాలకు నీళ్లు ఎప్పుడు పెట్టాలో గుర్తు చేసేది.

వృద్ధులకు మందుల సమయం చెప్పేది.

ఊరి వాళ్లు కూడా దానిని కుటుంబ సభ్యుడిలా చూసుకున్నారు.

ఒకరోజు బాలు సరదాగా అడిగాడు.

"రోబోట్... నువ్వు పెళ్లి చేసుకుంటావా?"

రోబోట్ రెండు సెకన్లు ఆలోచించి,

"నా బ్యాటరీ 20% మాత్రమే ఉంది. ప్రస్తుతం పెళ్లి గురించి ఆలోచించే పరిస్థితి లేదు."

అంది.

అంతే...

ఊరంతా మరోసారి నవ్వులతో మార్మోగిపోయింది.

రాములు అన్నాడు,

"బాబోయ్! ఇదికూడా మనలాగే పెళ్లి మాట వస్తే తప్పించుకుంటోందే!"

అందరూ నవ్వుతుంటే రోబోట్ కూడా తన స్పీకర్‌లో "హా... హా... హా..." అని నవ్వు శబ్దం ప్లే చేసింది.

మంచి సందేశం

సాంకేతికత ఎంత అభివృద్ధి చెందినా, మనుషుల అనుభవం, ప్రేమ, హాస్యం, పరస్పర సహకారం వాటికి ప్రత్యామ్నాయం కాదు. AI మన పనులను సులభం చేయగలదు, కానీ దానికి సరైన దారి చూపేది మనుషులే. కొత్త సాంకేతికతను భయపడకుండా, తెలివిగా ఉపయోగిస్తే అది సమాజానికి మంచి మిత్రుడిగా మారుతుంది.

COMMENTS